

Název není přesný - jedna kompilace a jeden sestřih ze šňůry koncertů by měl znít přesně. Mohlo by se zdát, že nic není od sebe vzdálenějšího, než tyto dva typy edičních počinů, ale pravda je opakem - oba mapují určité období dotyčného interpreta, byť v případě Pavla Wožniaka a skupiny Kontrast je to sbírka studiových nahrávek za desítky let, Klíč zmapoval dvacet let existence a třicet let od vzniku kapely sestřihem písní z koncertní šňůry k této příležitosti.

Skupina **Kontrast** se po celé období existence pohybovala spíše ve středním proudu, občas ale zejména u převzatých písní zabrousila k soft rocku či country. Z písní je znát, že vyráběla především spotřební zboží (bez urážky) a musela reagovat i na momentální hudební trendy, byť jí moc nesedly, prostě že se musela především muzikou živit. Ona sama to ví a tak se to snaží maskovat přehnaně patetickým průvodním slovem na bookletu a probleskne to i v některých textech (např. hned v úvodní *Kluci s kytarou*, text V. Čort). Na desce najdeme několik překvapivých cover verzí, které byly ale v jiných cover verzích slavnější -

Bez lásky láska není

- Jitka Zelenková vs. zde přítomná

A znamení žádné

, nebo verze

Hotelu California

od skupiny Eagles. Některé cover verze ale vyděsí -

Chtěj lásku dát

- cover Beatles

Cant buy my love

a

Michelle

v jednom. Přijmeme-li tezi o spotřebním zboží, můžeme konstatovat ale, že nedostáváme žádnou podřadnou jakost, ale poctivý český výrobek, na který nám české síly stačí. Jen si vzpomeňte, jak jsme byli vděční za české verze zahraničních hitů v osmdesátkách, které díky českému textu a přezpívání mohly vyjít na deskách, protože originál byl na desce nedostupný. V tom spočívá asi hlavní historická zásluha skupiny. Nakonec nejlepším kouskem na desce je bonusový

Muž se srdcem kovboje

, plně autorská píseň Pavla Wožniaka, upřímné autorské vyznání, jejíž kvality prověřil nejen čas (ale i tak bude asi nejmladší), ale i rozhlasové vysílání.

{desky 1258}

Skupina

Klíč

to měla asi naopak - objevila originální model, který ji (možná nečekaně) uživil. Sázka na středověkou melodiku se vyplatila od samého počátku a vydržela po celou dobu existence kapely. A i nyní při příležitostných reinkarnacích Klíče se k ní manželé Marianovi vracejí a stále to účinkuje. Navíc jim dovolila i různé tématické odskoky, aniž by museli měnit image kapely (CD s dětskými písněmi). Přes délku existence skupiny a jednotný model písní se nedá naprosto říct, že by se skupina opakovala, vykrádala sama sebe a podobně. Hlavní podíl na tom bude mít relativně nenápadný, ale autorsky silný Jaroslav Marian a intenzivně charismatická pěvecky i zjevem Pavla Marianová. Svoje hraje jistě i pečlivá, pestrá a barevná

Dvě kompilace

Napsal uživatel Miloš Keller
Středa, 15 Leden 2014 23:17

instrumentace a asi nevyčerpatelná studnice melodických nápadů, byť neopouštějící středověké schéma. Na CD je výběr písní ze šňůry koncertů, ale především z různých časových období kapely a o to víc vynikne kontinuita tvorby a projevu skupiny a ani největší šťoural nemůže říci, že by slyšel 16x totéž. V tom je asi největší tajemství a síla skupiny, která mě opakovaně přikovává k reproduktoru přehrávače nebo festivalové aparatury, i když si říkám, že Klíč přeci znám a je čas na přestávku nebo rychlé přehrávání. A tak Klíči "odpouštím" i to, že stál u zrodu termínu "flétničkový folk" a desítek jeho napodobitelů.

{desky 1271}